

හතළිස්වන පදයේ සැඟවුණු ඉතිහාසය - අංක දහඅට

දෙවැනි වීජන - පස්වන කොටස

Jeff Pippenger

2026-07-15

එළිදරව් පොතේ නවවන අභ්‍යාසයේ නිතවේ සටන නිරූපණය කරන “යතුර” හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයක් උත්පාදනය කළ ඉතිහාසයක් තුළ සම්පූර්ණ විය; එය ඇත්තෙන්ම යතුරක් කරන ක්‍රියාවමය. මාගේ ප්‍රකාශය නම්, නිතවේ සටන ඉස්ලාමයේ උද්භවය සලකුණු කළ ඓතිහාසික යතුර පමණක් නොව, එය අනාවැකිමය යතුරක්ද වන බවය. එම සටනේ අනාවැකිමය ගතිවිධාන, දානියෙල් සහ එළිදරව් පොතේ ප්‍රකාශිත බයිබල් අනාවැකියේ රාජ්‍යයන්ගේ සියලු රේඛාවන් දානියෙල්ගේ එකොළොස්වන අභ්‍යාසය සමඟ සම්පූර්ණ අනුසාරතාවයට ගෙන එයි. එසේ කිරීමෙන්, එම රාජ්‍යයන් සියල්ලටම දානියෙල් එකොළොස්වන අභ්‍යාසයේ අවසාන පද හයට සාක්ෂි දීමට ඉඩ සලසයි, තවද ඊටත් වඩා වැදගත් ලෙස—හතළිස්වන පදයේ බාහිර සැඟවුණු ඉතිහාසය මුද්‍රාහංග කිරීමටද ඉඩ සලසයි.

තවද මම ස්වර්ග රාජ්‍යයේ යතුරු නුඹට දෙන්නෙමි; නුඹ භූමියෙහි බැඳන ඕනෑ දෙයක් ස්වර්ගයෙහි බැඳී තිබෙන්නේය; නුඹ භූමියෙහි ලිහන ඕනෑ දෙයක් ස්වර්ගයෙහි ලිහී තිබෙන්නේය. මතෙව් 16:19.

මොහම්මද්ගේ රාජ්‍යයේ නිදහස්වීම සහ උද්භවය

ක්‍රි.ව. 627 දී නිතවෙහි සිදුවූ යුද්ධය, දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිපාලනීය මිදුම සමඟින් රෝමයේ උපක්‍රමය මඟින් පරාජය කරනු ලැබූ පර්සියානු බලයේ අවසාන දසවසරයේ ආරම්භය සලකුණු කළේය. එය මොහොමඩ්ගේ ඉස්ලාමීය සමූහයන් උද්ගත වීමට පටන් ගන්නා හැරවුම් ලක්ෂ්‍යය සලකුණු කළේය. එම යුද්ධය, පැවති තිබූ එක් අවහිරයක් ඉවත් කළේය; සංකල්පය අනුව, රෝමය සහ පර්සියාව දෙකම තම ශක්තිය රඳවාගෙන තිබුණේ නම්, එම අවහිරය තවදුරටත් පවතිනු ඇත. එහෙත් ඒ දෙකෙන් කිසිවක් එසේ නොකළේය.

වැළැක්වීම සහ නිදහස් කිරීම

ඉස්ලාමය පිළිබඳ භාවිෂ්‍යවක්තෘමය නිරූපණයේදී, ශාරා විසින් ආබ්‍රහම්ට හාගර් සහ ඉෂ්මායෙල් වැළැක්වීමට ප්‍රබෝධ කළ බැවින්, ශුද්ධ ලේඛනයේ මුල්ම හඳුන්වාදීමේ සිටම ඉස්ලාමයේ වැළැක්වීමත් මුදාහැරීමත් අපට දක්නට ලැබේ.

එවිට සාරයි අබ්‍රාම්ට මෙසේ කීවාය: “මාගේ වැරැද්ද ඔබ පිට වේවා. මම මාගේ සේවිකාව ඔබගේ උරුමැටියට දුන්නෙමි; ඇය ගැබ්ගෙන ඇති බව දුටු කල, ඇගේ ඇස්හි මා නින්දාපත් වූයෙමි. ස්වාමීන්වහන්සේ මා සහ ඔබ අතර විනිශ්චය කරනු මැනව.” එවිට අබ්‍රාම් සාරයිට කීවේය: “බලව, ඔබගේ සේවිකාව ඔබගේ අතෙහි සිටී; ඔබට යහපත් ලෙස පෙනෙන පරිදි ඇයට කරන්න.” එවිට සාරයි ඇයට දැඩි ලෙස හැසිරුණු බැවින්, ඇය ඇගේ මුහුණෙන් පලා ගියාය. උත්පත්ති 16:5, 6.

එම සිද්ධියටත් පෙර, හගර්ව අනාගතවාක්‍යමය වාර්තාවට ඇතුළත් කරනු ලබන්නේ, ස්වාමීන් වහන්සේ සාරාට දරුවෙකු ලැබීමෙන් "වැළැක්වූ" බැවිනි.

අබ්බාමිගේ භාර්යාව වූ සාරයි ඔහුට කිසිදු දරුවෙකු ප්‍රසූත කළේ නැත. ඇයට හාගර් නම් වූ මිසරිය සේවිකාවක් සිටියාය. එවිට සාරයි අබ්බාමිට කීවාය, "බලන්න, සම්දාණන් වහන්සේ මා සන්නාන ප්‍රසූතියෙන් වැළැක්වූ සේක. ඉල්ලමි, මාගේ සේවිකාව වෙත ඇතුළු වන්න; ඇය මගින් මට දරුවන් ලැබිය හැකි වන්නට ඇත." අබ්බාමි සාරයිගේ හඬට කන් දුන්නේය. උත්පන්නි 16:1, 2.

මුහම්මද්ට දෙන ලද එළිදරව් 9 වන පරිච්ඡේදයේ "යතූර", පසුව නිතවේ සටන මගින් ඉටුකරනු ලැබූ එක, ප්‍රකාශන ඉතිහාසයේ යම් නියමිත අවස්ථාවක ඉස්ලාමය මත තිබූ "වළැක්වීම" ඉවත් කිරීම නිරූපණය කරයි.

"සම්පූර්ණ පෘථිවියේ මුහුණත පුරා කඩා වැදී දිව යාමට නිදහස් වීමට උත්සාහ කරන, කෝපයෙන් උද්ධත වූ අශ්වයෙකු ලෙස නිරූපණය කරනු ලබන සතර සුළං දේවදූතයන් විසින් අල්ලාගෙන සිටිති; ඒවා ගමන් කරන මාර්ගයෙහි විනාශයන් මරණයන් රැගෙන යයි." Manuscript Releases, volume 20, 217.

මොහොමඩ්ගේ රාජ්‍යයේ "නැගීම සහ වැටීම" යන්න, නැගීමක් හා වැටීමක් වශයෙන් එතරම් නිරූපණය නොවී, 'නිදහස් කිරීමක්' සහ 'අවහිර කිරීමක්' වශයෙන් නිරූපණය කර ඇත. ඉස්ලාමය ප්‍රකාශනාත්මකව නිදහස් කරනු ලබන විට, එම නිදහස් කිරීම නිතවෙහි සටන මගින් දෘශ්‍යමාන කර ඇත.

විපත් පමණක්

හත් නළාවන් අතරින්, ඉස්ලාම් සම්බන්ධ වූ විපත් නළාවන් පමණක්, ඒවා ප්‍රථම වරට භාවිෂ්ටවන්න ඉතිහාසයට හඳුන්වා දුන් කාලයේ සිට කරුණාකාලය අවසන් වන තුරු අඛණ්ඩ බලයක් ලෙස ඉතිහාසය පුරා විහිදී යයි. බටහිර රෝමය මත ගෙන ආ පළමු නළා හතර, ඔඩෝෆාසර්, ජෙත්සෙරික්, අට්ලා ද හුන්, සහ ඇලාරික් යන අය නියෝජනය කළ අතර, එමගින් අවසාන දවස්වල දේවිය ප්‍රවීඩානික විනිශ්චය බල හතරකට ප්‍රතිරූපයක් විය; එහෙත් ඒවායේ නවීන සමානත්වය එම පැරණි බල හතරෙන් සෘජු වශයෙන් පරම්පරානුක්‍රමයෙන් උරුම වූ එකක් නොවේ. විපත් නළාවන් සම්බන්ධයෙන් එසේ නොවේ. ඉස්ලාම් ඉතිහාසයට එක් වූ පසු, එය කරුණාකාලය අවසන් වන විට සම්පූර්ණයෙන් නිදහස් කරනු ලබන තුරු නිදහස් කිරීම සහ අත්අඩංගුවේ තැබීම යන ක්‍රියාවලියේ සෘජු රේඛාවක් අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යයි. විපත් නළාවන් සමඟ "යතූර" වන 'නිදහස් කිරීම' නයිතවයෙහි සටන මගින් සලකුණු කර ඇත.

නිකොමේදියා සහ 1299 ජූලි 27

පුරෝගාමීහු, 1299 ජූලි 27 දින ආරම්භ වූ ශතපනස් වසර 1449 ජූලි 27 දිනින් අවසන් වූ බව නිවැරදිව හඳුනාගත්හ; එය අනෙක් අතට 1840 අගෝස්තු 11 දිනින් නිමාවට පැමිණි ත්‍රිශත නවතිඑක් වසර හා දින පහළොව ආරම්භ කළේ ය.

පෙර ලි පි යේ දී , ඔටෝමාන් බෙයි ලි ක් හි ආරම් භකයාවූ ඔස් මාන් පළමු වැනි වන සු ල් තාන් ඔර් හාන් ගාසි වි සි න් නි කෝමි ඩි යා නම් වැදගත් බයි සන්

වටලෑමක් කළ කාලයෙහි , 1333 සිට 1337 දක්වා නිකෝමිඩියා මත ගෙන ආ වටලෑම අපි හඳුනාගත් තෙමු . එම වටලෑම, ඔහුගේ පියා වූ ඔස්මාන් විසින් ආරම්භ කිරීමේදී ඩියොප්ටරෙහි යුද්ධයේ අවසානයයි . එළි දරව් ව 9:10 හි සඳහන් එකසි අවුරුදු කාලය 1299 ජූලි 27 දින ආරම්භ වූ අතර, අනාවැකි යකආරම්භයක් ලෙස ආරම්භ කළ නිවසේ බන්ධනාගාර භාසය සැලකිල්ලට ගත යුතුය. ඔස්මාන් පළමු විජය (ඔටෝමාන් වංශයේ ආරම්භකයා) යනු සුල්තාන් ඔර්භාන් ගාසිගේ පියාය; ඔහු ජූලි 27 දින, නිකෝමිඩියා ප්‍රදේශය තුළ, නිකෝමිඩියා නගරයට ආසන්නව පැවති ගිසි සිටිනේ දී බයිසන්තියානු රාජ්‍යයට එරෙහිව වැදගත් මුල් ජයග්‍රහණයක් අත්කරගත්තේය; එය රෝම සහ ආරම්භක බයිසන්තියානු භාසයේ අතිශය වැදගත් අගනුවරක් වූ නගරයකි .

පියා සහ පුත්‍රයා

1299 ජූලි 27 දින, ඔස්මාන්ගේ බලකායන් ප්‍රාදේශීය ආක්ෂිකාරයෙකු විසින් නායකත්වය දෙන ලද බයිසන්තියානු හමුදාවක් පරාජය කළහ. එම සටන, බිනිනියාවේ (වයඹ අනටෝලියාවේ) බලය ඒකාබද්ධ කරමින් සිටිය පසු, ඔස්මාන්ගේ පළමු ප්‍රධාන ස්වාධීන යුධ ජයග්‍රහණයන් අතරින් එකක් ලෙස සැලකේ. එය කුඩා තුර්කි බෙයිලික් රාජ්‍යයකින් (ගෝත්‍රික ප්‍රාදේශික රාජධානියකින්) අවසානයේ බයිසන්තියානු භූමි ප්‍රදේශවලට අභියෝග කර ඒවා ජයගන්නා උද්භවමාන බලයක් වෙත සිදු වූ සංක්‍රාන්තියේ වැදගත් පියවරක් සනිටුහන් කළේය. එම දිනය, අවසානයේ 1453 දී කොන්ස්ටන්ටිනෝපලයේ වැටීම සමඟ ඔටෝමන් අධිරාජ්‍යය ස්ථාපිත වීමට දායක වූ ඉස්ලාමයේ වර්ධන කාලපරිච්ඡේදයක ආරම්භය සනිටුහන් කරයි. ඔස්මාන් ගාසි යෝධයන් (ඉස්ලාමීය ප්‍රේරණාවෙන් කටයුතු කළ සීමාන්ත ආක්‍රමණකරුවන්) යොදාගත් අතර, එහිදී ඔස්මාන්ගෙන් ආරම්භ වී පසුව ඔහුගේ පුත් ඔර්භාන් වෙත අඛණ්ඩව වර්ධනය වූ, වඩාත් සංවිධිත හමුදාවක් බවට ගාසි සීමාන්ත යෝධයන් හැඩගැසීම ආරම්භ විය. ඔස්මාන්ගේ උරුමයේ නවත් වැදගත් අංගයක් වන්නේ, ගාසි යෝධයන්ගේ යුධ ක්‍රියාවලියට විරුද්ධව, ඉස්ලාමයට දේපළ අත්හිමි නොවී තබාගැනීමට එය ඉඩ සැලසීමයි; මන්ද ඔවුන්ගේ අසංවිධානාත්මක හදිසි පහරදී පලායාමේ උපක්‍රම ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ ජයග්‍රහණවල දූට පමණක් ලබා දුන්නද, කිසිවිටෙකත් භූමි ප්‍රදේශ කිසිවක් ලබා නොදුන්නේය.

1299 ජූලි 27 වන දින ඔස්මාන් නිකෝමිඩියා ප්‍රදේශයේ ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළේය; එයින් අවුරුදු තිස් හතරකට පසුව ඔහුගේ පුත්‍රයා නිකෝමිඩියා නම් අගනුවර නගරයට අවුරුදු හතරක ආවරණයක් ආරම්භ කළේය. ආරම්භයේ පියාද අවසානයේ පුත්‍රයාද සිටියේය. නිකෝමිඩියා ලෙස නිරූපිත ප්‍රදේශයට විරුද්ධව යුද්ධය ආරම්භ වී, නිකෝමිඩියා ප්‍රදේශයේ අගනුවර නගරය වන නිකෝමිඩියාව අල්ලා ගැනීමෙන් එය අවසන් වෙයි. 1299 සිට 1337 දක්වා කාලය අවුරුදු තිස් අටක කාල පරාසයකි; අනාවැකිමය අර්ථයෙන් "තිස් අට" යන සංඛ්‍යාව නැඟිටීමක් සංකේතවත් කරයි.

"දැන් නැඟි සිට, සේරෙද් ඔය පසුකර යන්න" යයි මම කීවෙමි. එවිට අපි සේරෙද් ඔය පසුකර ගියෙමු. කාදේෂ්-බර්තෝයායෙන් පිටත්ව, අපි සේරෙද් ඔය පසුකර එන තුරු ගත වූ කාලය අවුරුදු තිස්අටක් විය; එනම්, යුද්ධයට සුදුසු වූ මිනිසුන්ගේ සම්පූර්ණ පරම්පරාවම, සම්ඳාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට දිවුරා කී ලෙස, සෙනඟගේ මැදින් සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වී යන තුරු ය. ද්විතීය කථාව 2:13, 14.

1299 ජූලි 27 දින සිට 1449 ජූලි 27 දින දක්වා වූ අවුරුදු එකසිය පනහ, ප්‍රකාශනය 9 වන අධ්‍යයයේ දෙවන අයිතියට අයත් ඔට්ටෝමාන් අධිරාජ්‍යය ස්ථාපිත වීමට මඟ පෑදූ කාලපරිච්ඡේදය නියෝජනය කරයි. නිකොමිඩියාව ක්‍රමිකව ජයගැනීමේ අවුරුදු නිස්අට, පියෙකු (ඔස්මාන්) සමඟ ආරම්භ වී, ඔහුගේ පුත්‍රයා (ඕර්ඟන්) සමඟ අවසන් විය. එම කාලපරිච්ඡේදය, ගෝත්‍රික ප්‍රධානත්වයක් අධිරාජ්‍යයක් දක්වා ක්‍රමිකව උද්ගත වීමේ පළමු පියවර නිරූපණය කරයි.

1299 ජූලි 27 සිට 1449 ජූලි 27 දක්වා වූ එක්සිය පනස් අවුරුද්ද තුළ, නිස්අට අවුරුදු කාලයේ අවසානය සලකුණු කරන සතර අවුරුදු වටලුමක් ඇතුළත් වේ. නිකොමිඩියා අල්ලාගැනීමේ ආරම්භය පිය වන ඔස්මාන් විසින් සිදුකරන ලද අතර, එහි අවසානය 1333 සිට 1337 දක්වා පැවති සතර අවුරුදු වටලුමක් මගින් සම්පූර්ණ කරන ලදී; එම වටලුම ඔස්මාන්ගේ පුත්‍රයා විසින් ක්‍රියාත්මක කරන ලද්දේය.

ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1449 ජූලි 27 දින එම වසර එකසිය පනහ අවසන් වූ විට, බයිසන්තින් අධිරාජ්‍යයේ අධිරාජ්‍යයා වූ එකොළොස්වැනි කොන්ස්ටන්ටීන්, එනම් නැගෙනහිර රෝමයේ අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන්, සිහසුන අත්පත් කරගැනීම සඳහා තුර්කයන්ගෙන් අවසර පැතීය. එම දින සිට කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය ජයගැනීම දක්වා වසර හතරක් තිබිණි. එම වසර හතර කොන්ස්ටන්ටිනෝපලයේ වටලුමෙන් අවසන් වූ අතර, අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන් එම වටලුම තුළ මරණයට පත් විය. ඉස්ලාමයේ උද්‍යානය නිරූපණය කරනු ලබන්නේ වසර එකසිය පනහක අනාවැකියේ පළමු නිස්අට වසර මගිනි; ඒවා වසර හතරක වටලුමකින් සමුච්චිත විය. වසර එකසිය පනහ අවසන් වූ විට, තුර්කයන් එදා සතු වූ බලය නිසා නැගෙනහිර රෝමය නින්දාසහගත තත්ත්වයකට පත් වන තරමට ඉස්ලාමය උද්ධමනය වී තිබුණි. 1449 ජූලි 27 දින ඇති වූ එම අවමානයෙන් පසු වසර හතරක් ගතවීම නැගෙනහිර රෝමයේ පනනය වෙත නායකත්වය දුන්නේ, කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය වටලුමකින් අල්ලාගනු ලැබූ බැවිනි. පළමු නිස්අට වසරවල අවසානය වටලුමකින් සලකුණු කර ඇති අතර, ඔට්ටෝමාන් අධිරාජ්‍යයේ ස්ථාපනය ද වටලුමකින් සලකුණු කර ඇත.

38 සහ 40

ද්විතීය ව්‍යවස්ථාවේ මෝසෙස් විසින් ඉදිරිපත් කළ සංකේතයක් ලෙස නිස්අට යන සංඛ්‍යාව, අරණයේ අවුරුදු හතළිහක සංචරණ විනිශ්චයේ අවසාන නිස්අට අවුරුදු නිරූපණය කරයි. එබැවින්, සංකේතයක් ලෙස නිස්අට යන සංඛ්‍යාවට හතළිහ යන සංඛ්‍යාව සමඟ සම්බන්ධතාවයක් ඇත. 1299 ජූලි 27 දින ඔස්මාන් නිකොමිඩියා ප්‍රදේශය අත්පත් කරගත් අතර, ඊට නිස්අට අවුරුද්දකට පසු ඔහුගේ පුත්‍රයා එම ප්‍රදේශයේ අගනුවර නගරය අත්පත් කරගත්තේය. එම ප්‍රදේශයන් අගනුවර නගරයන් දෙකම නිකොමිඩියා නම් විය. ඉතිහාසඥයෝ මෙම සටන, ඔට්ටෝමාන් අධිරාජ්‍යයේ නැගීසිටීමේ අති ආරම්භය හඳුනා දෙන 'පියවර' දෙකෙන් පළමුවැන්න ලෙස හඳුනාගනිති. ඉතිහාසය විසින් හඳුනා දෙන දෙවන පියවර වන්නේ 1301 දී සිදු වූ නිකේයා සටනයි. එහිදී පියා වූ ඔස්මාන් නිකේයා නම් ප්‍රදේශය අත්පත් කරගත්තේය; ඉන් අවුරුදු තිහකට පසු, 1331 දී, ඔහුගේ පුත්‍රයා පෙර රෝමානු අගනුවර නගරයක් වූ නිකේයා නම් අගනුවර නගරය අත්පත් කරගත්තේය.

1299 සහ නි කොමි දි යාගේ සටන සම් බන් ධයෙන් , පි යවර දෙකෙන් පළමු වැනි න දෙවන පි යවර වසර දෙකකට පසු ව 1301 දී පැමි ණ යේ ය. 1299 යනු නි ස් අටට සංකේ තයකි ; සහ වසර දෙකකට පසු ව (හතළි හ), නි කායාගේ ප්‍ර දේ ගය පි යා වි සි අල් ලා ගනු ලැබේ . පු රාණ ඉග්‍ර ායෙල් ජනතාව නැඟී පොරොන් දු දේ ගය අන් පන් කරගැනී මට අදාළ නි ස් අට සහ හතළි හ යන සම් බන් ධනා 1299 ජූ ලි 27 සහ 1301 තු ා නි යෝජනය කරනු ලැබේ . ඉස් ලාමය උදාවන එම ප්‍ර එම පි යවර දෙක සලකු ණු වන් ද ආරම් භයේ දී පි යා වි සි න් ප්‍ර දේ ගය ජයගැනී මන් අවසානයේ පු ත්‍ර යා වි සි න් අගනු වර ජයගැනී මන් සමඟ ආරම් භ වන යු ද ව්‍ය ාපාර මගි නි . එම අගනු වර දෙක වැටු ණු වි ට, ඒවා වැටු ණේ වටලීමක් තු ලදී ය. එම අගනු වර දෙකම කි සි යම් අව නැගෙනහි ර රෝමයේ අගනු වරවල් ව පැවතු ණි .

1299 සහ 1301 යන වර්ෂ ගණනා 1840 අගෝස්තු 11 දිනදී තම අවසානයට ලඟා වන අතර, එය 1838 වර්ෂයේ ඉතිහාසය නිරූපණය කරයි; එම වර්ෂයේදී ලිච් මුල්වරට අගෝස්තු 11, 1840 දින අවසානයේ සම්පූර්ණ වන තුන්සිය අනූඑක් වසරක් හා දින පහළොවක අනාගතවාක්‍යය පිළිබඳ තම අදහසත් අනාවැකියත් ප්‍රකාශ කළේය. මිලරයිට්වරුන්ගේ නැගිටීමේ පියවර දෙක වූයේ 1838 සහ 1840 යන වර්ෂයන්ය.

"1840 වර්ෂයේදී අනාවැකියේ තවත් විශේෂ සම්පූර්ණ වීමක් පුළුල් උනන්දුවක් උත්ප්‍රේරිත කළේය. එයට වසර දෙකකට පෙර, දෙවන ආගමනය ප්‍රකාශ කළ ප්‍රධාන සේවකයන්ගෙන් එක් අයෙකු වූ ජොෂියා ලිච්, ඔටෝමාන් අධිරාජ්‍යයේ ආනයන පූර්වකථනය කරමින් එළිදරව් 9 පිළිබඳ විවරණයක් ප්‍රකාශයට පත් කළේය. ඔහුගේ ගණනය කිරීම් අනුව, මෙම බලය 'ක්‍රි.ව. 1840 දී, අගෝස්තු මාසයේ කිසියම් කාලයකදී' පෙරළා දමනු ලැබිය යුතු විය; එය ඉටුවීමට දින කිහිපයකට පමණ පෙර ඔහු මෙසේ ලියා තිබුණේය: 'පළමු කාල පරිච්ඡේදය, එනම් අවුරුදු 150, ටර්ක්වරුන්ගේ අවසරය මත ඩියාකෝසිස් සිංහාසනයට නැඟීමට පෙර නියත වශයෙන්ම සම්පූර්ණ වී තිබුණේ යයි පිළිගත් විට, සහ අවුරුදු 391ත්, දින පහළොවත්, පළමු කාල පරිච්ඡේදයේ අවසානයේදී ආරම්භ වූයේ යයි ගත් කල, එය 1840 අගෝස්තු 11 දින අවසන් වනු ඇත; එවිට කොන්ස්ටන්ටිනෝපලයේ ඔටෝමාන් බලය බිඳ වැටෙනු ඇතැයි අපේක්ෂා කළ හැක. තවද, මෙය එසේ වනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි.'—Josiah Litch, in Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, August 1, 1840."

"නිශ්චිත කරනු ලැබූ එම කාලයේදීම, තුර්කිය ඇගේ රාජදූතයන් මගින් යුරෝපයේ සන්ධානගත බලවතුන්ගේ ආරක්ෂාව පිළිගෙන, එමගින් ඇය ක්‍රිස්තියානි ජාතීන්ගේ පාලන අධීනත්වය යටතට තැබුවාය. එම සිදුවීම එම අනාවැකිය නිවැරදිවම සම්පූර්ණ කළේය. මෙය ප්‍රසිද්ධ වූ කල, බොහෝ දෙනෙක් මිලර් සහ ඔහුගේ සහකාරයන් විසින් අනුගමනය කරන ලද අනාවැකි-විවරණයේ මූලධර්මයන්ගේ නිවැරදිතාවය පිළිබඳව විශ්වාසයට පත්වූහ; තවද ආගමන ව්‍යාපාරයට අනියම විශිෂ්ට ප්‍රේරණයක් ලැබුණි. අධ්‍යයනයෙන් හා සමාජ තත්ත්වයෙන් ප්‍රමුඛ වූ පුරුෂයෝ මිලර් සමඟ එකතු වී, ඔහුගේ අදහස් දේශනා කිරීමෙහිද ප්‍රකාශනය කිරීමෙහිද සහභාගි වූහ; 1840 සිට 1844 දක්වා කාලය තුළ එම කාර්යය වේගයෙන් ව්‍යාප්ත විය." The Great Controversy, 334, 335.

ලි ච් ගේ '38 අනාවැකි යත් , ඔහු වි සි න් සර් ලන ලෙස සංශෝධනය කළ '40 දර් ගනට ඔහු අගෝස් තු 1 දි න—එනම් සංශෝධි ත අනාවැකි යට දි න දහයකට පෙර—ලි යා තැබූ

ඔහු ගේ අවසාන ප්‍ර කාශය අඩංගු කරයි . බයි බලී ය අනාවැකි යේ නි වැරදි ක්‍ර මවේ පි ළි බද ලෝකය වී ග් වාසයට පත් කළේ එම අනාවැකි යේ ඉටු වී මය. පු රාතන ඉග්‍ර ායෙල් ගේ නැඟී වී ම සලකු ණු කළ නි ස් අට අවු රු දු අතරට රතු මු හු ද කළ අවස් ථාවෙන් කාදෙෂ් හි පළමු කැරැ ලේ ල දක් වා වූ අවු රු දු දෙකද ඇතු ලත්

“මාගේ මහිමයද, මා විසින් මිසරයේ සහ කාන්තාරයේ කළ මාගේ ආශ්වර්යයන් ද දැක, මේ දසවරක් මා පරීක්ෂා කර, මාගේ හඬට කීකරු නොවූ ඒ සියලු මනුෂ්‍යයෝ නිසැකවම මා ඔවුන්ගේ පියවරැන්ට දිවුරා දුන් දේශය නොදකිති; එසේම මට උද්‍රේක කළ ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකුත් එය නොදකිනු ඇත.” ගණන් කථාව 14:22, 23.

එම කැරළිගැසීම දස පරීක්ෂාවන්ගෙන් අවසාන පරීක්ෂාව ලෙස හඳුනාගනු ලැබේ. දස පරීක්ෂාවන්ගෙන් සමන්විත අවුරුදු දෙකක පරීක්ෂණ කාලයක් කාන්තාරයේ ගත කළ නිස් අට අවුරුදු සමඟ එකතු වූ විට, එය 1838 සහ 1840 යන වර්ෂවලට ආදර්ශවත් විය; තවද 1840 තුළ දින දහයක කාලපරිච්ඡේදයක් ද අඩංගු විය.

1299 ජූලි 27 දින ඔස්මාන් සමඟ ඉස්ලාමයේ උද්භවයේ ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය 1337 දී සිව් අවුරුදු වටලාමකින් අවසන් වන නිස්අට අවුරුදු කාලපරිච්ඡේදයක් ආරම්භ කරයි. 1299 ජූලි 27 යනු ඉතිහාසඥයන් ඔටෝමාන් අධිරාජ්‍යයේ උද්භවයේ ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය ලෙස හඳුනාගන්නා පියවර දෙකෙන් පළමුවැන්න වූ අතර, දෙවන පියවර 1301 විය. 1299 සහ 1301 යන වර්ෂවල නිකොමිඩියා සහ නිකෙයා යුද්ධවල පියවර දෙක 1838 සහ 1840 ට ආදර්ශවත් රූපකයකි. අනාවැකියේ ආරම්භය අවසානය නිරූපණය කරයි.

නිකොමිඩියා සහ නයිසියා යන දෙකම, තම තමන්ගේ ඉතිහාසයේ යම් කාලයකදී, නැගෙනහිර රෝමයේ අගනුවර ලෙස තාවකාලිකව සේවය කළහ. ඇත්ත වශයෙන්ම, කොන්ස්තන්තිනෝපලය අවසානයේ ක්‍රි.ව. 330 සිට 1453 දක්වා නැගෙනහිර අගනුවර බවට පත්විය. නිකොමිඩියා සහ නයිසියා, කොන්ස්තන්තිනෝපලයේ පතනයට පූර්ව සංකේත වෙති; ඒ සියල්ලම ඉස්ලාමය වටලාකිරීම් හේතුවෙන් පතන වූ අතර, එම වටලාකිරීම් සනිටුහන් කළේ ඉස්ලාමය පළමුව එම භූමි ප්‍රදේශය අත්පත් කරගෙන, ඉන්පසු අගනුවර නගරය අල්ලාගත් ව්‍යාපාරයක අවසානයයි.

1333 සිට 1337 දක්වා වූ ප්‍රථම අවරෝධය, අනාවැකිය අවසන් වූ 1449 සිට 1453 දක්වා වූ අවුරුදු සතර නියෝජනය කරයි. අවුරුදු තුන්සිය අනූ එකක් හා දින පහළොවක් පසුව, 1299 ජූලි 27 හා 1449 ජූලි 27 යන ඉතිහාසයේ අල්ෆා ඉතිහාසය තුළ නියෝජනය කරනු ලබන ‘නිස් අට සහ හතළිහ’ යන ලක්ෂණවලින් නියෝජනය වන අනාවැකිමය බලය යටතේ මිලරයිට්වරු ‘නැඟිටින’ බැවින් ඉස්ලාමය නියමනය කරනු ලබයි. ඉස්ලාමයේ නැඟිටීම සහ දෙවියන්වහන්සේගේ අන්තිම දිනවල දූතයන්ගේ නැඟිටීම, 38 හා 40 යන සංඛ්‍යාත්මක සම්බන්ධතාවයෙන් ගොඩනඟන ලද සංඛ්‍යාත්මක සංකේතයකින් නියෝජනය කරනු ලබයි.

එසකි යෙල් නි ස් හත වන පරි වී ඡේ දයේ , ඉස් ලාමය යනු මළ වී යළි ඇටකටු මත පි ඹි මෙන් ඒවා බලවත් සේ නාවක් ලෙස නැගී සි ටි න පි ණි ස පැමි ණෙන නැගෙන පසු ලඟේ පණි වි ඩයයි . එසකි යෙල් ගේ පණි වි ඩය පැමි ණෙන වි ට, 1838 සහ 1840 මැයි ලරයි ටි ඉති හාසයේ දී වූ පරි දි , නැගී සි ටි ම ආරම් හ වේ . එම පණි වි ඩය පැමි ණි යේ ය; ඉක් මනි න් පැමි ණෙන ඉරි දා නී නි යේ දී ඒ ඇටකටු බලවත් සේ

නැගී සිටිනි. අන්තිම දවස් වල ජයග්‍රාහී සභාව ලෙස දෙවියන් වහන්සේගේ නැගී සිටුවීම 1838 සහ 1840 මගින් ප්‍රතිරූපී නිකර් ඇත. 9/11 සිට ඉරිදා නිකාලය 1840 සිට 1844 දක්වා කාලයෙන් ප්‍රතිරූපී නිකර්න ලද්දේ ය; එහෙත් එය 202 දෙසැම්බර් 31 සිට Nashville හි ගිනි ගොල දක්වා වූ කාලපරිච්ඡේදයද ප්‍රතිරූපී කරයි.

නැගෙනහිර රෝමය

කොන්ස්ටන්ටීන් ප්‍රථමයා (මහා) විසින් අධිරාජ්‍යය බෙදීමෙන් ආරම්භ වී අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන් දක්වා කාලය, නැගෙනහිර රෝමයේ ප්‍රවේශනමය ඉතිහාසය නිරූපණය කරයි. එබැවින් එම ප්‍රවේශනමය අවධිය, ඔවුන්ගේ නාමයෙන් නිරූපිත වන පරිදි, ප්‍රවේශනමය හෝ සංකේතාත්මක පියෙකු හා පුනෙකු විසින් සලකුණු කර ඇත; කොන්ස්ටන්ටීන් මහා සහ එකොළොස්වන කොන්ස්ටන්ටීන් අතර සෘජු රුධිර වංශානුකූලයක් නොතිබුණ ද එසේය. පළමු සහ අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන් ද ප්‍රවේශනමය වශයෙන් අල්ෆා සහ ඔමේගා සංකේත ලෙස නිරූපණය කර ඇති අතර, පියා (අල්ෆා) කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය අගනුවර ලෙස තෝරාගත් අතර, පුත්‍රයා (ඔමේගා) කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය අගනුවර වීම නැවතී ගිය අවස්ථාවේ වටලුමේදී මරණයට පත් විය. නැගෙනහිර රෝමයේ ප්‍රවේශනමය අවධිය පළමු සහ අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන් විසින් සලකුණු කර ඇත. ක්‍රි.ව. 1299 ජූලි 27 දින ආරම්භ වූ අවුරුදු 150ක කාලය තුළ අවුරුදු 38ක කාල පරාසයක් අන්තර්ගත වන අතර, එය අවුරුදු 40ක වටලුමකින් අවසන් වේ. එම වටලුම 1449 සිට 1453 දක්වා කාලයට ආදර්ශවත් විය. නිකොමිඩියා ව්‍යාපාරය භූමියක් ජයගැනීමෙන් ආරම්භ වී, එම භූමියේ අගනුවර ජයගැනීමෙන් අවසන් විය. පළමු සහ අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන් සම්බන්ධයෙන් මෙන්ම, නිකොමිඩියා ජයගැනීම ද පියෙකුගෙන් (පළමුවැනියා) ආරම්භ වී පුනෙකුගෙන් (අවසානයා) අවසන් විය.

අවුරුදු හතරක්

එක්සිය පනස් අවුරුදු කාලයෙහි ආරම්භක අවධියේ පැවති අවුරුදු හතරක ආරෝපණයක්, 1449 දී අවසාන කොන්ස්ටන්ටීන්ගේ අවමානයෙන් ආරම්භ වී 1453 දක්වා—කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය ආරෝපණයට ලක් වී වැටුණු තෙක්—පැවති එම අවුරුදු හතරට නායකත්වය දුන්නේය. අවුරුදු තුන්සිය අනූඑකක් සහ දින පහළොවක් නියෝජනය කරන දෙවන අභාගයේ කාල අනාවැකිය 1449 ජූලි 27 දින ආරම්භ වී 1840 අගෝස්තු 11 දින අවසන් විය. එම දිනය, සහෝදරී වයිට් “දෙවියන්වහන්සේගේ බලයේ මහිමාන්විත ප්‍රකාශනයක්” ලෙස හැඳින්වූ අවුරුදු හතරක කාලපරිච්ඡේදයක ආරම්භය සලකුණු කරයි.

“තෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයේ ප්‍රකාශනයට එක් වසරකින් දූතයා නම මහිමයෙන් මුළු පොළොවම ආලෝකවත් කිරීමට නියමිත ය. ලෝකව්‍යාපී පරාසයක් සහ අසාමාන්‍ය බලයක් ඇති කාර්යයක් මෙහි පූර්වයෙන් ප්‍රකාශ කර ඇත. 1840-44 කාලයේ ආගමනයේ චලනය දෙවියන් වහන්සේගේ බලයේ මහිමාන්විත ප්‍රකාශනයක් විය; පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය ලෝකයේ සෑම මිනිසෙකුටම භාරයක් ලෙස දෙනු ලැබූයේ, එසේම සමහර රටවල දහසයවන ගනවර්ෂයේ ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් පසු ඕනෑම දේශයක දක්නට ලැබූ අතීත ශාලනම ආගමික උනන්දුව ප්‍රකාශනයක් ය;

එහෙත් මේ සි යල් ල තෙවන දූ නයාගේ අවසාන අනතු රු ඇඟවී ම යටතේ ඇති බලවත් චලනය මඟින් අහි බවා යනු ඇත." The Great Controversy, 611.

1840 අගෝස්තු 11 වන දින ඉස්ලාමය වැළැක්වීමකට ලක් විය; එවිට වසර හතරක කාල පරාසයක් ඇති වූ අතර, එය පෙන්නකොස්තයේදී ශුද්ධාත්මයාණන් වැගිරවීම සමඟද, 9/11 දින තුන්වන අහෝවේ ඉස්ලාමය විසින් නව යෝර්ක්හි "මහා ගොඩනැගිලි" පහර ලැබූ අවස්ථාවේදී එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ බලවත් දූතයා අවතීර්ණ වීම සමඟද සමාන වේ. 9/11 යනු එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස මුද්‍රා තැබීමේ කාලයේ ආරම්භය සනිටුහන් කරයි. මුද්‍රා තැබීම යනු කාල පරාසයකි; එම මුද්‍රා තැබීමේ කාල පරාසයේ අවසානයට එම කාල පරාසයේ ආරම්භයේ ලක්ෂණ අයත් වේ.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ 9/11 දින අවතීර්ණ වූ විට, එය 2023 දෙසැම්බර් 31 වන දින, මුද්‍රා තැබීමේ අවසාන කාල පරාසය ආරම්භ වූ අවස්ථාවේදී, සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනා උන්ථාන කරවීම සඳහා මිකායෙල් අවතීර්ණ වීමේ ආදර්ශයක් විය.

නිතෙවෙහි යුද්ධය වන යතුර, 1453 වන විට නැගෙනහිර රෝමය බිඳ හෙළන ඉස්ලාමයේ විවිධ මුදාහැරීම් නියෝජනය කරයි. දහවන පදයේ "මාස පහ" නම් වූ වසර එකසිය පනහ තුළ, ආරම්භයද අවසානයද වසර හතරක කාල පරිච්ඡේදයක් අඩංගු කරයි. එම වසර හතර බැගින් වූ කාල පරිච්ඡේද දෙක, 1840 සිට 1844 දක්වා වසර හතරක කාල පරිච්ඡේදයක් සලකුණු කළ, වසර තුන්සිය අනූ එකක් සහ දින පහළොවක අවසානය සමඟ සම්බන්ධ වේ; එම කාලයේදී ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ "තමන්ගේ මහිමයෙන් මුළු පොළොවම ආලෝකමත්" කරනු ඇත. 1844 දී භාවිෂ්ඨවාණිමය කාලය අදාළ කර ගැනීම නතර විය; මන්ද කාලය "තවත් නොවන්නේය."

"අහසත්, එහි ඇති දේවල්ද, පොළොවත්, එහි ඇති දේවල්ද, මුහුදත්, එහි ඇති දේවල්ද මැවූ, සදාකාලයට සදාකාලය පුරා ජීවත් වන ඔහුගේ නාමයෙන් දිවුරා, තවත් කාලයක් නොවන්නේය" යයි කියන ලද්දේය. එළිදරව් 10:6.

1333 සිට 1337 දක්වා, 1449 සිට 1453 දක්වා, 1840 සිට 1844 දක්වා

අවුරුදු හතරක කාලවලින් සමන්විත වූ එම ත්‍රිත්ව රේඛා 9/11 සිට ඉර්දා නීතිය දක්වා ඇති මුද්‍රා තැබීමේ කාලය සමඟ සමාන්තර වේ; තවද 2023 දෙසැම්බර් 31 සිට ඉස්ලාම් නැවතත් නිදහස් කර, නැෂ්විල්හි ගිනි ගෝල භාරදීමට දක්වා ප්‍රතිනිධිත්වය කරන 9/11 සිට ඉර්දා නීතිය දක්වා ඇති ග්‍රැන්ට්ලය සමඟද ඒවා සමාන්තර වේ.

2023 දෙසැම්බර් 31 සිට නැෂ්විල්හි අග්නිගෝලයන් දක්වා වූ දූතීය ග්‍රැන්ට්ලය, 9/11 සිට ඉර්දා නීතිය දක්වා වූ මුද්‍රා තැබීමේ කාලයට සමපාත වන, අවුරුදු හතරක දූතීය කාල පරාස තුනකින් ප්‍රතිරූපිත කර ඇත. එබැවින්, සාක්ෂිකරුවන් හතර දෙනෙක් 2023 දෙසැම්බර් 31 සිට නැෂ්විල් ප්‍රහාරය දක්වා වූ ඉතිහාසය හඳුනා දෙති; මෙම සෑම සාක්ෂියකටම "යතුර" වූයේ නිතෙවෙහි සටනයි. 1333, 1449, 1840 සහ 9/11 යන සියල්ලම හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයන් වූහ— "යතුරු" වූහ.

අතීත ඉතිහාසයෙන් ඉගෙන ගත යුතු පාඩම් ඇත; සි යල් ලන් ට දෙව් යන් වහන්සේ සෑම කාලයකම ක්‍රියා කළ ආකාරය අනුව එම දැන් ද ක්‍රියා කරන බව අවබෝධ වන පරිදි, ඒවා වෙන අවධානය යොමු කරනු ලැබේ. එදෙත් උයනෙහි ආදම් ට ගු භාරංචි ප්‍ර එමයෙන් ප්‍ර කාශ කරනු ලැබූ දාසි ට නි තරම නි බූ පරි දි ම, දැන් ද උන් වහන්සේ

ක්‍රි. යාවතු. 6න් ජාතීන් අතරින් උන් වහන්සේගේ හස්තය දැකිය හැක.

“ජාතීන්ගේද සභාවේද ඉතිහාසයේ මුලාවන ලකුණු වන කාලපරිච්ඡේද ඇත. දෙවියන්වහන්සේගේ අධිෂ්ඨානමය සැලැස්ම තුළ, මේ වෙනස් වූ අර්බුදකාරී අවස්ථා පැමිණෙන විට, ඒ කාලයට අදාළ ආලෝකය දෙනු ලැබේ. එය පිළිගනු ලැබේ නම්, ආත්මික ප්‍රගතිය ඇත; එය ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ නම්, ආත්මික පිරිහීමද නෞකාවිනාශයද අනුගමනය කරයි. ස්වාමීන්වහන්සේ තම වචනය තුළ, අතීතයේ ගෙන යනු ලැබූ පරිදින්, අනාගතයේද, සෞන්දර්යාත්මක කාර්යසාධක බලවේගයන් තම අවසාන අද්භූත ක්‍රියාකාරීත්වය සිදුකරන, අවසාන ගැටුම දක්වාත්, සුභාරංචියේ ප්‍රභාරාත්මක කාර්යය විවෘත කර දක්වා ඇත.” Bible Echo, August 26, 1895.

නිකොමිදියා

ක්‍රි.ව. 284 දී අධිරාජ්‍යයා වූ පසු, 293 දී ඩයොක්ලීෂියන් නීතිමය වශයෙන් අධිරාජ්‍යය නැගෙනහිර හා බටහිර ලෙස බෙදා, ටෙට්‍රාර්කි ක්‍රමය ස්ථාපිත කළ විට, රෝම අධිරාජ්‍යයේ නැගෙනහිර අගනුවර ලෙස නිකොමිදියාව තෝරාගත්තේය. දශක කිහිපයක් පුරා නිකොමිදියාව නැගෙනහිරේ ප්‍රධාන පරිපාලනමය හා යුධමය අගනුවර ලෙස සේවය කළේය. මහා කොන්ස්ටන්ටයින්, අසන්න පිහිටි බයිසන්තියම්හි නව අගනුවර ඉදිකිරීමට තීරණය කිරීමට පෙර, එය තම මූලස්ථානයක් ලෙස භාවිත කළේය (එය ඔහු ක්‍රි.ව. 330 දී කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය ලෙස නම් කළේය). කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය ප්‍රධාන අගනුවර වූ පසුවද, නිකොමිදියාව මර්මරා මුහුදේ නැගෙනහිර වෙරළේ යුක්තියමය වශයෙන් වැදගත් ස්ථානයක පිහිටා තිබූ, ප්‍රධාන ප්‍රාදේශීය මධ්‍යස්ථානයක් ලෙස ඉතිරිව තිබුණි. එබැවින්, එය රෝමය හෝ කොන්ස්ටන්ටිනෝපලය මෙන් ස්ථිර අගනුවරක් නොවූ නමුත්, රෝම ඉතිහාසයේ මූලික සංක්‍රාන්ති සමයකදී නිකොමිදියාව නිල වශයෙන් නැගෙනහිර අගනුවර ලෙස නියම කරන ලදී. එක් සිය පනස් අවුරුදු කාලයේ ආරම්භයේදී නැගෙනහිර රෝමයේ අගනුවරක් ජයගනු ලැබේ, අවසානයේදීත් නැගෙනහිර රෝමයේ අගනුවරක් ජයගනු ලැබේ. එම ජයගැනීම් දෙකම වැටලීමක් ඇතුළත් කළේය.

ඩයොක්ලීෂියන්

ඩයොක්ලීෂියන් අධිරාජ්‍යයා ක්‍රි.ව. 293 දී ටෙට්‍රාර්කි ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කළ විට, නිකොමිදියාව රෝම අධිරාජ්‍යයේ නැගෙනහිර අගනුවර ලෙස නිල වශයෙන් පිහිටුවීය. ටෙට්‍රාර්කි ක්‍රමය අධිරාජ්‍යයේ බටහිර සහ නැගෙනහිර යන භාග දෙකකින් සමන්විත වූ අතර, නැගෙනහිරද බටහිරද දෙපාර්ශ්වයෙහිම ජ්‍යෙෂ්ඨ අධිරාජ්‍යයෙක් (Augusti) හා කනිෂ්ඨ අධිරාජ්‍යයෙක් (Caesar) සිටි බැවින්, ‘tetrarchy’ යන පදයෙන් සංකේතවත් වන සංඛ්‍යාව වූ හතර සම්පූර්ණ විය.

ආල්ෆා සහ ඔමේගා

ඩයොක්ලීෂියන් ස්මර්තා සභාවේ ඔමේගා සංකේතය වන අතර, නිරෝ ආල්ෆා සංකේතය වේ. මහා කොන්ස්ටන්ටයින් පෙර්ගමොස් සභාවේ ආල්ෆා සංකේතය වන අතර, ජස්ටිනියන් ඔමේගා සංකේතය වේ.

රෝමය 'නී ති මය' ලෙස නැගෙනහිර රහා බටහිර ලෙස බෙදී ම (එය දී ගු කාලයක් පැවති යේ නැත) ඩයොක් ලී ෂියන් වි සි න් සි දු කරන ලදී ; එසේ ම රෝමය අනාවැකි ලෙස නැගෙනහිර රහා බටහිර ලෙස බෙදී ම කොන් ස් ටන් ටයි න් වි සි න් සි දු කර ස් මර් නා වි සි න් නි රු පණය කරනු ලබන පී ඩනයේ දෙවන සංකේ නාත් මක සප්ත ඉති භාසයතු ද, රෝමය නී ති මය ලෙස නැගෙනහිර රහා බටහිර ලෙස බෙදනු ලැබී ය; පර් ගමොස් වි සි න් නි රු පණය කරනු ලබන සම් මු ති යේ තු න් වන සංකේ සභාවේ ඉති භාසයතු ද, රෝමය අනාවැකි මය ලෙස නැගෙනහිර රහා බටහිර ලෙස බෙදනු ලැබී ය. 293 යනු ඇල් ෆා වූ අතර 330 යනු ඔමේ ගා වූ යේ ය; 330 මැයි 11 වන දින මහා කොන් ස් ටන් ටයි න් වි සි න් කොන් ස් ටන් ටි නෝපලය අධි රාජ්‍ය යේ අග කැප කළේ ය.

ක්‍රි.ව. 293 දී ඩයොක්ලීෂියන් විසින් සිදු කරන ලද නෛතික බෙදීම, ඒ අනතුරුව ඇති වූ සිවිල් යුද්ධය මඟින් ක්‍රි.ව. 313 වර්ෂයේ මිලානයේ ආඥාව දක්වා බිඳ වැටී ගියේය. එහිදී නැගෙනහිර කොන්ස්ටන්ටයින් හා බටහිර ලිසිනියස් විසින් මිලානයේ ආඥාව ප්‍රකාශයට පත් කරමින් ක්‍රිස්තියානි ආගම නෛතික කළ අතර, ඒ සමඟම ටෙට්‍රාකියාව—එනම් සම්බන්ධීකෘත පාලකයන් සිවුදෙනෙකුගෙන් යුත් ක්‍රමය, ප්‍රධාන බලයන් දෙකක් අතර අරගලයකට (බටහිරෙහි කොන්ස්ටන්ටයින් සහ නැගෙනහිරෙහි ලිසිනියස්) කඩා වැටුණු පද්ධතිය—ප්‍රායෝගිකව අවසන් කළහ. බිඳ වැටීමක් ආරම්භ කළ මෙම නෛතික බෙදීම, බෙදීමෙන් බෙදීම දක්වා වූ අවුරුදු විස්සක කාල පරාසයක් තියෝජනය කරයි; තවද එම බෙදීම දෙකම පද්ධතියේ බිඳ වැටීමකට හේතු විය.

ස්මර්තා සභාවේ යුගය ආරම්භ වූයේ ක්‍රි.ව. 64 දී නේරෝ සමඟය. එවිට රෝමයේ ඇති වූ මහත් ගින්න, එම ගින්න ඇරඹුයේ ක්‍රිස්තියානුවන් බවට නේරෝ චෝදනා කරමින්, ඔවුන්ට එරෙහි පීඩා කිරීම සඳහා නේරෝ විසින් භාවිත කරන ලදී. නේරෝ පීඩනයේ ආරම්භය සනිටුහන් කරන අතර, අන්තිම දවස්වල අවසාන පීඩනයේ ආදර්ශමය රූපයක්ද වේ. එම අවසාන පීඩනය, උපරික්ෂණ කාලය අවසන් වන තුරු පවතින්නේය; එවිට පාප්මය බලය උදව් කරන්නෙකු කිසිවෙකු නොමැතිව තම අවසානයට පැමිණේ. මෙසේ, පීඩනයේ පළමු යුගය රෝමයේ දහනයෙන් ආරම්භ වූ අතර, එය රෝමයේ දහනයෙන්ම අවසන් වන්නේය.

ඔබ මාගයා පිට දැක්ක අං දසය, ඒවා වේගයාවට ද්වේෂ කරනු ඇත; ඇයව පාලුවට පත් කොට නගින කරනු ඇත; ඇගේ මාංසය කා දමනු ඇත; ඇයව ගින්නෙන් දවා දමනු ඇත. එළිදරව් 17:16.

ස් මී ර් නා සභාවේ යු ගය ආරම් භ වූ යේ ක්‍රි .ව. 64 දී නේ රෝ සමඟය. එවි ට රෝමයේ ගි න් න ක්‍රි ස් නි යානි න් ට පී ඩා කි රී මට නේ රෝ වි සි න් උපයෝගී කරගනු ඇරඹු වේ ඔවු න් බව නේ රෝ චෝදනා කළේ ය. අවු රු දු දෙසි ය පනහකට පසු , එය 313 දී මි ලාන් ආඥාව සමඟ අවසන් වි ය. "ආඥාව" යනු ඩයොක් ලී ෂියන් ගේ නී ති මය බෙදීමෙන් ආරම් භ වූ අවු රු දු වි ස් සක කාල පරි වී ඡේ දයක අවසානයයි ; එසේ ම නේ රෝ සමඟ ආරම් භ වූ ස් මී ර් නාගේ අවු රු දු දෙසි ය පනහක යු ගයේ ද අවසාන ස් මී ර් නා සභාව සහ නේ රෝ වි සි න් නි රු පි න වූ එම පී ඩන අවු රු දු දෙසි ට ඩයොක් ලී ෂියන් වි සි න් ගෙනා අති ශය දරු ණු ම පී ඩාවේ අවු රු දු දහයද අ අවු රු දු දහයක පී ඩනය, ක්‍රි .ව. 293 දී ඔහු වි සි න් අධි රාජ්‍ය ය නී ති මය වශයෙන් ආරම් භ වූ ඩයොක් ලී ෂියන් ගේ අවු රු දු වි ස් සෙන් අවසාන අර් ධය වි ය. ක්‍රි

ඩයොක් ලී මි යන් වි සි න් අධි රාජ්‍ය ය නැගෙනහිර රහා බටහිර වශයෙන් නී ති බෙදී මෙන් , අවු රු දු දහය බැගි න් වූ කාල පරි චි ඡේ ද දෙකකි න් සමන් වි ත වූ වි ස් සක කාලයක් ආරම් භ වි ය.

ඩයොක්ලීෂියන් විසින් රාජ්‍යය නීතිමය වශයෙන් නැගෙනහිර සහ බස්නාහිර ලෙස බෙදා වෙන් කළේය; එමගින් කොන්ස්ටන්ටයින් විසින් ඉටු කරනු ලැබූ දුරදර්ශී වශයෙන් අනාවැකිමය බෙදීමේ ආදර්ශයක් පිහිටුවන ලදී. ඩයොක්ලීෂියන්ගේ එම බෙදීම නැගෙනහිර සහ බස්නාහිර ලෙස වූ නමුත්, එය නැගෙනහිරට පාලකයන් දෙදෙනෙකු සහ බස්නාහිරට පාලකයන් දෙදෙනෙකුගෙන් යුක්ත විය. එක් එක් ප්‍රදේශයට එක් ප්‍රධාන පාලකයෙකු සහ එක් අනුප්‍රධාන පාලකයෙකු විය. ක්‍රි.ව. 303 පෙබරවාරි 23 වන දින, ඩයොක්ලීෂියන් ක්‍රිස්තියානීන්ට එරෙහිව 'ආඥාපත්‍ර' කිහිපයක පළමුවැන්න නිකුත් කළේය; එය මහා පීඩනයේ ආරම්භය සනිටුහන් කළේය, (ඩයොක්ලීෂියන්ගේ පීඩනය ලෙසද හැඳින්වෙන), එය රෝම අධිරාජ්‍යයේ ක්‍රිස්තියානීන්ට එරෙහි වූ අතීශ්‍ය කටුක හා විශාල පරාසයක පැතිර ගිය පීඩනය විය.

ස්මූර්ණාවේ සභාවේ දූතයාට මෙසේ ලියන්න; මෙසේ කියන්නේ මුල්වූද අන්තිමවූද, මියගොස් ජීවත්ව සිටින තැනැත්තාය: නුඹේ ක්‍රියාද පීඩාවද දුෂ්පත්කමද මම දනිමි, (එහෙත් නුඹ ධනවත්ව සිටින්නෙහිය) තවද තමන් යුදෙව්වරුන් යයි කියා සිටින නමුත් එසේ නොව, සාතන්ගේ සිතගෝගය වන අයගේ නින්දාවද මම දනිමි. නුඹ විදින්නට යන දේවල් කිසිවක් ගැන භය නොවන්න: බලව, නුඹලා පරීක්ෂා කරනු ලබන පිණිස යක්ෂයා නුඹලාගෙන් සමහරදෙනෙකු සිරගෙට දමන්නේය; නුඹලාට දස දිනක් පීඩාව ඇති වන්නේය: මරණය දක්වා විශ්වාසවන්තව සිටින්න, එවිට මම නුඹට ජීවනයේ කිරුළ දෙන්නෙමි. කන ඇති තැනැත්තා ආත්මයාණන් වහන්සේ සභාවන්ට කියන දේ අසාවා; ඡයගන්නා තැනැත්තා දෙවැනි මරණයෙන් අනර්ථයට පත් නොවන්නේය. එළිදරව් 2:8-10.

මහා පීඩනය ඩයොක්ලීෂියන්ගේ අනුප්‍රාප්තිකයන් යටතේ (විශේෂයෙන් ගලේරියස් යටතේ) ක්‍රි.ව. 313 දක්වා දිගු විය; එවිට එය මිලානෝ ආඥාව මගින් අවසන් විය. ස්මර්තා සභාව විසින් නිරූපණය කරනු ලැබූ අනාගතවක්තෘමය කාලපරිච්ඡේදයේ ඔමේගා-පීඩනය ලෙස ඩයොක්ලීෂියන් සංකේතවත් කළ පීඩනයේ ආල්ෆා-සංකේතය නිරෝ ය. එම පීඩනය අවසන් වූයේ නැගෙනහිරේ කොන්ස්ටන්ටයින් සහ බටහිරේ ලිසිනියස් අතර සිදු වූ දේශපාලන විවාහයකින් සහ ගිවිසුමකින් සමන්විත අවසානයකිනි. ක්‍රි.ව. 313 පෙබරවාරි මාසයේදී කොන්ස්ටන්ටයින් සහ ලිසිනියස් මිලානෝහිදී හමුවී, අධිරාජ්‍යය පුරා ක්‍රිස්තියානීන්ට (මෙන්ම අනෙක් අයටද) ආගමික ඉවහීම ලබා දුන් මිලානෝ ආඥාව ප්‍රකාශයට පත් කළහ. ඔවුන්ගේ දේශපාලන සන්ධානය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා, ලිසිනියස් මෙම හමුව අතරතුර හෝ එය අවට කාලයේදී කොන්ස්ටන්ටියා (කොන්ස්ටන්ටයින්ගේ අර්ධ-සහෝදරිය) විවාහ කරගත්තේය. මෙම විවාහය රෝමානු දේශපාලන සන්ධානයක සම්භාව්‍ය ආකාරයක් විය—එය අධිරාජ්‍යයන් දෙදෙනා අතර ගිවිසුම මුද්‍රා තැබූ අතර, වසර ගණනාවක ගෘහයුද්ධයෙන් පසු අධිරාජ්‍යය තාවකාලිකව ස්ථාවර කිරීමට උපකාරී විය. එම සන්ධානය දිගු කලක් නොපැවතිණි. අනතුරුව කොන්ස්ටන්ටයින් සහ ලිසිනියස් එකිනෙකාට විරුද්ධව සටන් කළ අතර, ක්‍රි.ව. 324 දී කොන්ස්ටන්ටයින් ලිසිනියස් පරාජය කර එකම ආධිපතියා බවට පත්විය.

තේ රෝසි ට කොන් ස් ටන් ටයි න් දක් වා වූ වසර දෙසි ය පනහක ස් මි ඊ නාගේ කාලය සම් පූ ඊ ණ වූ අතර, ක් .ව. 313 දී සම් මු නි කරණයේ සභාව වූ පර් ගමොස් ආරම්භ වී , ක් .ව. 538 දී නි යානී රා සභාව සමඟ එය අවසන් වී ය. ස් මි ඊ නාගේ වසර දෙසි ය පනහ යනු පී ඩාකාලයක් නි යෝජනය කළ අතර, සමස්ත කාලපරිච්ඡේදයේ අවසානයේ ඩයොක් ලී ෂියන් ගේ පී ඩනය, ප්‍ර කාශන පොතේ "දස දවස" (වසර දහය) සම් පූ ඊ ණ කළේ ය; එහි දී ඉතාමත් දරුණු පී ඩාකාලය, සමස්ත කාලපරිච්ඡේදයේ භාගාංකමය රටාවක් නි යෝජනය කරයි . එම වසර දහය වසර දෙසි ය පනහේ භාගාංකමයකි . එම වසර දහය තේ රෝගේ පී ඩනයේ ඔමේ ගාව නි යෝජනය කරන අතර, ඒවා අවසානයේ අධි රාජ්‍යයේ ඔමේ ගාමය බෙදී ම නැගෙනහිර සහ බටහිර ලෙස සි දු වී ය.

විවාහය සහ දික්කසාදය

ස්මර්තා යුගය ක්‍රි. ව. 64 දී රෝමය දහනය වීමෙන් ආරම්භ වී, වර්ෂ දෙසිය පනහකට පසු, 313 දී මිලාන් ආඥාපනතක් නැගෙනහිර හා බටහිර අතර දේශපාලන විවාහයන් සමඟ අවසන් විය. පීඩාකිරීම්වල දස අවුරුදු ග්‍රැක්ටලය 303 දී ආරම්භ වී, 313 දී මිලාන් ආඥාපනතක් නැගෙනහිර හා බටහිර අතර දේශපාලන විවාහයන් සමඟ අවසන් විය. ඩයොක්ලීෂියන් විසින් 293 දී නැගෙනහිර හා බටහිර නීතිමය වශයෙන් වෙන් කිරීමෙන් ආරම්භ වූ විසි අවුරුදු කාලය, 313 දී නැගෙනහිර හා බටහිර අතර දේශපාලන විවාහයන් සමඟ අවසන් විය. 313 දී නැගෙනහිර හා බටහිර අතර ඇති වූ විවාහ ගිවිසුම, 324 දී සිදු වූ දික්කසාදයෙන් අවසන් විය; එවිට කොන්ස්ටන්ටයින් බටහිරයේ ලිසිනියස් පරාජය කොට රෝමයේ එකම පාලකයා බවට පත් විය. 324 දී සිදු වූ එම භවිතාන්විත දික්කසාදය, 321 දී ප්‍රථම ඉරිදා නීතියෙන් වසර තුනකට පසු පැමිණියේය.

313 සිට 330 දක්වා වූ අවුරුදු දහහත දේශපාලනික විවාහයක් හඳුන්වා දෙයි; එසේම ස්මර්තා සහ නිරෝ විසින් නිරූපිත පීඩනයේ අවසානයත්, පර්ගමොස් විසින් නිරූපිත සම්මුතිගත සභාවේ ආරම්භයත් හඳුන්වා දෙයි. 313 දී වූ එම විවාහයේදී පර්ගමොස්ගේ ආරම්භය සිදුවූ අතර, එය 321 දී ප්‍රථම ඉරිදා නීතියේදී ආරම්භ වූ පීඩනයේ ආරම්භය විසින් අනුගමනය කරන ලදී. ඉන්පසුව 324 දී වූ අනාවැකිමය දික්කසාදය පැමිණියේය; එය කොන්ස්ටන්ටයින් යටතේ නැගෙනහිර හා බටහිර එකම අධිරාජ්‍යයක් තුළට ගෙන ආවේය. අවුරුදු හයකට පසු, 330 දී, නැගෙනහිර සහ බටහිර අතර බෙදීම අනාවැකිමය අර්ථයෙන් නැවත සිදුකරන ලදී. එම අවුරුදු දහහත, 538 දී නියාතිරා සභාව අනාවැකිමය ඉතිහාසයට පැමිණෙන තුරු දිගටම පවතින පර්ගමොස් සභාවේ අල්ෆා කාලපරිච්ඡේදය නියෝජනය කරයි. එම අල්ෆා කාලපරිච්ඡේදය, 330 සිට 538 දක්වා කාලයේ අවසානයේ ඔමේගා ඉතිහාසයක් නියෝජනය කරනු ඇත. පර්ගමොස්ගේ ඔමේගා ඉතිහාසය 496, 508 සහ 533 යන කාලපරිච්ඡේදය නියෝජනය කරයි.

දහ හත් අවුරුදු

රාභි යා සටනේ පටොලෙම් "වසර දාහතක් " රාජ්‍ය කළේ ය; රාභි යා සටන හා ඇති යම් සටන අතරද "වසර දාහතක් " නි බු ණේ ය. එම වසර දාහත සංකේත තාත් මකව 313 සි ට 330 දක් වා වූ වසර දාහත සමඟ ගැළපෙයි . ස් මර් නාහි නී රෝගේ වසර දෙසි ය පනහ පර් ගමොස් සභාවේ ප්‍ර ථම වසර දාහත වෙත ගෙන ගි යේ ය; එය ක්‍රි .පූ . 457 දී තු න්

ආඥාවෙන් ආරම්භ වූ වසර දෙසී ය පනහ සමඟ සම්බන්ධ වේ ; එය දැනී යෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ 14 වන වචනයේ සඳහන් වසර 2300හි ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය වන අතර අද්වේන්ටිස්තයාණයන්ගේ පදනම සහ මධ්‍යම ස්ථම්භය වේ. වසර දෙසී ය පනහක සාක්ෂි කරු වන්නේ දෙදෙනා, 1776 දී ආරම්භ වූ මේ වසරේ , එනම් 2026 දී , අවසන් වූ බයිබල අනාවැකි වල හයවන රාජධානියේ වසර දෙසී ය පනහ සමඟ ගැළපෙනි .

අඩ්වේන්ටිස්තයාණයන් පුරෝගාමීන් 313 සිට 330 දක්වා වූ අවුරුදු දහහත දැක්වෙන්නේ අවබෝධ කර නොගන්නා; මක්නිසාද 1844 දී ඔවුන් සත්වන දින සබත් දින පිළිබඳ ප්‍රශ්නයෙන්, සූර්යයාගේ දිනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයෙන් තවමත් අවබෝධ කරගෙන නොසිටියහ. එසේ වුවද, ඔවුන් එළිදරව් 9 වන පරිච්ඡේදයේ 10 වන වාක්‍යයේ සඳහන් අවුරුදු එක්සිය පනහ හඳුනාගත්හ, සහ එය 1840 අගෝස්තු 11 දිනෙන් අවසන් වූ අවුරුදු තුන්සිය අනූ එක හා දින පහළොව දක්වා ගෙන ගිය කාල පරිච්ඡේදයක ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය බවට පත් විය. එම අවබෝධය “දෙවියන්වහන්සේගේ බලයේ ප්‍රබල ප්‍රකාශනයක්” බිහි කළේය.

පුරෝගාමීහු එළිදරව්ව තවමත් පරිච්ඡේදය තුළ තිබෙන දෙවැනි එක්සිය පනස් අවුරුදු කාලපරිච්ඡේදයක් හඳුනාගෙන සිටියේ නැත. ඔවුන්ගේ මූලික අවබෝධය, එළිදරව්ව තවමත් පරිච්ඡේදයේ “තව ආලෝකය” ගොඩනැගී ඇති වේදිකාව නියෝජනය කරයි. එම ආලෝකය නිතෙවෙහි සටන් “යතුර” මගින් විවෘත කරනු ලැබේ. එම “යතුර” මගින් අනාවැකි අධ්‍යයනය කරන්නෙකුට දැනියෙල් සහ එළිදරව්වෙහි නිරූපිත බයිබල අනාවැකිවල සියලු රාජ්‍යයන් හඳුනාගැනීමට හැකි වේ. බබිලෝනිය, මේද-පර්සියාව, ග්‍රීසිය, සෙලුසිඩ් සහ ටොලෙමිය අධිරාජ්‍යයන්, මොහොමඩ්ගේ රාජ්‍යය, සහ එයටත් වඩා වැදගත් ලෙස, රෝමයේ උදාය හා පතනය පමණක් නොව, නැගෙනහිර හා බටහිර රෝම රාජ්‍යයන්ගේද, එසේම එක්සත් ජනපදය (බොරු අනාගතවක්තෘ), පාප්වරය (මාගයා) සහ එක්සත් ජාතීන් (මකරා) යන බලයන්ගේද උදාය හා පතනය හඳුනාදීම මගින් රෝම අධිරාජ්‍යය විශාල ලෙස මනිමවත්ව පෙන්වයි. මේ සියලු රාජ්‍යයන්ගේ උදායන් හා පතන, අවසානයේ ලෝකය ආර්මගෙද්දෙන් වෙත ගෙනයන මකරාගේ, මාගයාගේ සහ බොරු අනාගතවක්තෘගේ චලනයන්ට සාක්ෂි දරයි. එම චලනය දැනියෙල් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන වචන හයෙන් නිරූපිත වන අතර, එම චලනයේ ආරම්භය හතළිස්වන වචනයේ සැඟවුණු ඉතිහාසය තුළ නිරූපිත වේ.

නිතවෙහි යුද්ධය, අවසාන කාලයේ සිදුවීම්වල අනුක්‍රමය තුළ රෝම අධිරාජ්‍යයේද, නැගෙනහිර සහ බටහිර රෝම රාජධානීන්ගේද, පාප් රෝමයේද සාක්ෂි එකිනෙකට සමාන කළ හැකි වන පරිදි සකස් කර දෙන භවිෂ්‍යවාණීමය යොමු-බිත්තුව සපයයි. එබැවින්, නිතවෙහි යුද්ධය රෝමයට අදාළ විවිධ භවිෂ්‍යවාණීමය සාක්ෂි සම්පූර්ණයෙන් පැහැදිලි කර පෙන්වන යතුර වන අතර, දැනියෙල් 11 වන පරිච්ඡේදයේ 14 වන පදය අනුව, දර්ශනය ස්ථාපිත කරන්නේ රෝමයයි. එම රේඛා එකට ගෙන එන යතුර නිතවෙහි යුද්ධයයි.

අපගේ මිළඟ ලිපියෙන්, එළිදරව් තවමත් පරිච්ඡේදයේ විපත්ති පිළිබඳව සාකච්ඡා කළ පූර්ව ලිපි පහ එකට සම්බන්ධ කිරීමට අපි ආරම්භ කරන්නෙමු.